

Datum van inontvangstneming : 12/11/2013

Zaak C-519/13

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

27 september 2013

Verwijzende rechter:

Anotato Dikastirio Kyprou (Cyprus)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

13 september 2013

Verzoekende partij:

Alpha Bank Cyprus Ltd

Verwerende partijen:

Si Senh Dau

Alpha Panareti Public Limited

Towson Susan Jane

Cresswell Stewart Charles

Cresswell Gillian

Gaskell Julie Ann

Gaskell Peter

Wernham Richard Donald

Wernham Tracy

Zorani Joanne Louise

Simpson Richard William

Het ANOTATO DIKASTIRIO KYPROU (hoogste rechtscollege van Cyprus)
RECHTDOENDE IN TWEEDE AANLEG

[OR 1]

[Zaaknummers (omissis)]

13 september 2013

(Omissis)

In zaak E23/2013,

tussen

ALPHA BANK CYPRUS LTD

(appellante/eiseres),

en

1. SI SENH DAU,

2. ALPHA PANARETI PUBLIC LIMITED

(geïntimeerden/verweerders);

zaak E24/2013,

tussen

ALPHA BANK CYPRUS LTD

(appellante/eiseres),

en

1. TOWSON SUSAN JANE,

2. ALPHA PANARETI PUBLIC LIMITED

(geïntimeerden/verweerders);

zaak E25/2013,

[OR 2]

ALPHA BANK CYPRUS LTD

(appellante/eiseres),

en

1. CRESSWELL STEWART CHARLES,
2. CRESSWELL GILLIAN,
3. ALPHA PANARETI PUBLIC LIMITED

(geïntimeerden/verweerders);

zaak E26/2013,

tussen

ALPHA BANK CYPRUS LTD

(appellante/eiseres),

en

1. GASKELL JULIE ANN,
2. GASKELL PETER,
3. ALPHA PANARETI PUBLIC LIMITED

(geïntimeerden/verweerders);

zaak E27/2013,

tussen

ALPHA BANK CYPRUS LTD

[OR 3]

(appellante/eiseres),

en

1. WERNHAM RICHARD DONALD,
2. WERNHAM TRACY,
3. ALPHA PANARETI PUBLIC LIMITED

(geïntimeerden/verweerders),

zaak E28/2013,

tussen

ALPHA BANK CYPRUS LTD

(appellante/eiseres),

en

1. ZORANI JOANNE LOUISE,

2. ALPHA PANARETI PUBLIC LIMITED

(geïntimeerden/verweerders);

zaak E29/2013,

tussen

ALPHA BANK CYPRUS LTD

(appellante/eiseres),

en

1. SIMPSON RICHARD WILLIAM,

2. ALPHA PANARETI PUBLIC LIMITED

(geïntimeerden/verweerders).

[OR 4]

(Omissis)

BESCHIKKING

[Verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267 VWEU en het reglement voor de procesvoering (nr. 1) van 2008 inzake prejudiciële verwijzingen naar het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen]

Heden, 13 september 2013, heeft het Anotato Dikastirio, rechtdoende in tweede aanleg, na kennis te hebben genomen van het verzoek en na de raadslieden van partijen (omissis) te hebben gehoord, besloten dat het nodig is duidelijkheid te verkrijgen over de in bijlage van deze beschikking vermelde rechtsvragen, voordat dit gerecht uitspraak kan doen in de onderhavige zaken (omissis). Het gelast derhalve [OR 5] verwijzing van de in de aangehechte bijlage vervatte vragen naar

het Hof van Justitie van de Europese Unie, met het verzoek zich uit te spreken over de daarin opgeworpen kwesties.

Het gerecht beveelt voorts dat de procedure wordt geschorst tot het Hof van Justitie heeft beslist.

(Omissis)

[OR 6]

BIJLAGE

Verwijzend gerecht:

Anotato Dikastirio van de Republiek Cyprus, rechtdoende in tweede aanleg (omissis).

Partijen:

Appellante: Alpha Bank Cyprus Ltd.

Geïntimeerden in zaak E23/13: 1) Si, Senh Dau, 2) Alpha Panareti Public Limited; voorts alle onder de overige zaaknummers genoemde partijen.

(Omissis)

A. (Omissis)

- 1 De beslissing van het Anotato Dikastirio van de Republiek Cyprus om tot prejudiciële verwijzing over te gaan is niet genomen op verzoek van een der partijen, doch ambtshalve.
- 2 De drie prejudiciële vragen luiden als volgt:
  - „1) Is betekening van het modelformulier van verordening (EG) nr. 1393/2007 in alle gevallen vereist of – en in hoeverre – zijn hierop uitzonderingen mogelijk?

[OR 7]

- 2) Wanneer betekening in alle gevallen noodzakelijk wordt geacht, in hoeverre vormt het achterwege blijven daarvan in het onderhavige geval een grond voor ongeldigverklaring van de betekening?
- 3) Indien het antwoord op de eerste vraag ontkennend luidt, in hoeverre kan dan, volgens de geest van verordening (EG) nr. 1393/2007, betekening plaatsvinden aan de raadsman van de onder voorbehoud verschenen

geïntimeerden, die dan jegens zijn cliënten gehouden is om deze in ontvangst te nemen, of – en in hoeverre – dient de betekening opnieuw plaats te vinden volgens de procedure geregeld in verordening (EG) nr. 1393/2007?”

B. De feiten

- 3 Appellante, eiseres in eerste aanleg, is een rechtspersoon die bancaire activiteiten uitoefent. Zij heeft bij dagvaarding terugbetaling van een hypothecaire lening gevorderd van de respectieve geïntimeerden in de zeven beroepszaken, verweerders in eerste aanleg en kopers van onroerend goed, alsmede van een rechtspersoon (verkoper) die tot zekerheid van de verstrekte lening hypotheek op het onroerend goed in kwestie had verleend.
- 4 Omdat geïntimeerden duurzaam in het buitenland woonachtig waren, verzocht appellante in elke zaak met succes om een beschikking waarin toestemming werd verleend voor „*betekening van een eensluitend afschrift van de dagvaarding [...] en van de kennisgeving daarvan [...], alsmede van een vertaling van deze stukken [...] buiten het ambtsgebied van dit gerecht*”. Al deze beschikkingen bepaalden voorts dat de betekening van de genoemde stukken zou plaatsvinden „*volgens de in verordeningen nrs. 44/01 en 1393/07 van de Raad van de Europese Unie voorziene procedure*”.

[OR 8]

- 5 De respectieve instanties bevestigden, overeenkomstig verordening (EG) nr. 1393/2007, de betekening van de volgende stukken: (1) eensluitend afschrift van de dagvaarding en de kennisgeving daarvan, zowel in de Griekse als in de Engelse taal, (2) eensluitend afschrift van de beschikking voor betekening buiten Cyprus, alleen in de Griekse taal, en (3) eensluitend afschrift van de beëdigde verklaring van [X] in de Engelse taal, dat zij de genoemde stukken getrouw in het Engels heeft vertaald.

C. Het geding in eerste aanleg

- 6 Geïntimeerden in alle zeven zaken hebben verklaard dat zij onder voorbehoud zijn verschenen, en hebben tegelijkertijd verzocht om vernietiging of niet-toepassing van de beschikking van het gerecht waarbij de betekening van bovengenoemde stukken aan hen werd toegestaan alsmede om ongeldigverklaring van de betekening zelf, op de grond dat appellante „*de relevante bepalingen van de wet, de regels van burgerlijke rechtsvordering, de Europese verordening en de grondwet niet in acht heeft genomen, dan wel niet heeft voldaan aan de voorwaarden van de genoemde beschikkingen [...]*” (zie bijlage A bij het verzoekschrift).

- 7 Hun betoog komt in wezen erop neer dat volgens hun raadsman op grond van de Europese verordening en de regels van burgerlijke rechtsvordering ook de onderstaande stukken betekend hadden moeten worden: (a) een afschrift van het verzoek om een beschikking tot betekening buiten Cyprus, in overeenstemming met artikel 48, regel 13, (b) een Engelse vertaling van die beschikking, (c) *[OR 9]* het in artikel 8 van verordening (EG) nr. 1393/2007 bedoelde modelformulier, en (d) een toelichting op de te betekenen stukken.
- 8 Appellante betoogde in eerste aanleg dat geïntimeerden zich vanaf het moment dat zij op de hoogte waren van de dagvaarding en het voorwerp daarvan, alsmede van het tijdsschema voor de stappen die zij konden nemen, niet langer konden beroepen op gebreken in de betekening. Zij betoogde tevens dat het verzoek van geïntimeerden tot ongeldigverklaring van de betekening een poging hunnerzijds vormde om de betekening te verijdelen.
- 9 Het gerecht in eerste aanleg achtte het verzoek van geïntimeerden in alle zeven zaken gegrond en verklaarde de betekening van zowel de dagvaarding en de kennisgeving daarvan, als de desbetreffende beschikking ongeldig. De motivering van het gerecht in eerste aanleg van de toewijzing van het verzoek in zaak nr. E23/2013 (in beroep), die overeenkomt met de motivering van de uitspraken in de overige zes zaken, kan als volgt worden samengevat:
- (a) Appellante heeft nagelaten haar verzoek en de verklaring onder ede, op grond waarvan de beschikkingen tot betekening buiten het rechtsgebied van het afgevend gerecht zijn afgegeven, te laten betekenen, in strijd met haar verplichting daartoe uit hoofde van artikel 48, regel 13, van de regels van burgerlijke rechtsvordering.
- (b) De regels van burgerlijke rechtsvordering worden opzijgezet noch opgeschort door verordening (EG) nr. 1393/2007.
- [OR 10]*
- (c) Het verzuim van appellante om alle voorgeschreven stukken te laten betekenen, kan niet volgens artikel 64 van de regels van burgerlijke rechtsvordering als eenvoudige onregelmatigheid worden hersteld.
- (d) Het verzuim van appellante om de voorgeschreven stukken en Engelse vertalingen, inzonderheid de vertaling van de beschikking, te laten betekenen levert schending op van artikel 48, regels 12 en 13, alsmede van verordening (EG) nr. 1393/2007, aangezien het de ontvanger van de stukken de mogelijkheid onthoudt om kennis te nemen van de inhoud ervan.
- (e) Verordening (EG) nr. 1393/2007 is voorts geschonden doordat aan geïntimeerden niet het vereiste formulier is betekend dat hen zou hebben geïnformeerd over hun recht, te weigeren de in het Grieks gestelde beschikking in

ontvangst te nemen zonder dat deze door de voorgeschreven Engelse vertaling werd vergezeld.

D. De argumenten van partijen in tweede aanleg

- 10 Appellante bestrijdt de zeven uitspraken in eerste aanleg. (Omissis)
[OR 11]
- 11 Appellante voert aan dat het gerecht in eerste aanleg ten onrechte schending van de toepasselijke Europese verordeningen (nr. 44/2001 en nr. 1393/07) heeft aangenomen. De raadsman van appellante betoogt dat met de wijze waarop de betekening heeft plaatsgevonden:
  - (a) de Europese verordeningen in acht zijn genomen;
  - (b) zodra de dagvaarding en de kennisgeving daarvan zowel in het Grieks als in het Engels correct waren betekend aan geïntimeerden, het geding voor de Cypriotische rechter geacht moet worden op juiste wijze te zijn ingeleid, en de betekening niet op technische en procedurele gronden kan worden aangevochten;
  - (c) zelfs al waren sommige nationale vormvereisten niet in acht genomen (ontbreken van een vertaling van de rechterlijke beschikking inzake verlof tot betekening buiten het rechtsgebied en de niet-betekening van het desbetreffende verzoek), de betekening niet als gebrekkig beschouwd kan worden zolang niet is vastgesteld dat de rechten van geïntimeerden zijn benadeeld (omissis);
  - (d) de Engelse instanties, als bevoegde instanties van het land waar de betekening moest plaatsvinden, de betekening als volstrekt regelmatig hebben beschouwd en derhalve de instanties van de Republiek Cyprus dienaangaande het certificaat van betekening hebben toegezonden;
  - (e) de rechters in Cyprus geen formalistische houding behoren aan te nemen, daar dit de in de Europese verordening uitgezette bredere Europese benadering ondermijnt.
- 12 Voorts acht appellante onder meer de wijze waarop het gerecht in eerste aanleg door ongeldigverklaring van de betekening zijn beoordelingsvrijheid heeft uitgeoefend, onjuist *[OR 12]*, aangezien dit leidt tot onnodige kosten, verspilling van tijd en moeite aan procedurele kwesties en een opeenstapeling van rechterlijke procedures.

E. Het nationale recht

- 13 De juridische grondslag van het verzoek op basis waarvan de beschikking houdende verlov tot betekening buiten Cyprus is afgegeven, is artikel 48, regel 13, van de regels van burgerlijke rechtsvordering, dat luidt:

„Wanneer op grond van deze regels een op verzoek van één der partijen afgegeven beschikking wordt betekend, worden dat verzoek en de eventuele daaraan gehechte beëdigde verklaring gelijktijdig betekend.”¹

- 14 Met betrekking tot de rechtskracht van die beschikking bepaalt artikel 48, regel 12:

„Elke beschikking is vanaf de datum van afgifte verbindend voor de partij op wier verzoek zij is afgegeven, en voor alle partijen aan wie de kennisgeving van dat verzoek naar behoren is betekend. Wanneer aan een partij de kennisgeving van het verzoek niet naar behoren is betekend, is de beschikking voor die partij verbindend vanaf de datum waarop een officieel afschrift van dat verzoek aan haar is betekend.”

- 15 Het Anotato Dikastirio heeft bij tussenvonnis geoordeeld dat de zeven beslissingen in eerste aanleg, voor zover daarbij de betekening ongeldig is verklaard op grond van vormgebreken volgens het nationale recht, onjuist zijn, omdat die gebreken in de omstandigheden van de onderhavige zaken in overeenstemming met de geest van verordening (EG) nr. 1393/2007 konden worden hersteld. Ondanks dat meerdere problemen zijn gesignaleerd in verband met de wijze waarop de betekening heeft plaatsgevonden, blijkt niet dat de stukken die zijn verzonden [OR 12] om te worden betekend, geïntimeerden zou misleiden, aangezien zij tijdig voor het gerecht in eerste aanleg zijn verschenen. Voorts hebben geïntimeerden niet nader aangegeven in welk opzicht zij zouden misleiden, noch (wat belangrijker is) welke gevolgen dat dan voor hen zou hebben gehad.
- 16 Het Anotato Dikastirio heeft voorts verklaard dat het de betekening niet ongeldig zou verklaren tenzij het Hof van Justitie zou oordelen dat de betekening van het modelformulier volgens verordening (EG) nr. 1393/2007 bij iedere betekening is vereist en dat het verzuim daarvan niet kan worden hersteld en een grond voor ongeldigverklaring van de betekening oplevert.

F. Het Unierecht

- 17 Het ter zake toepasselijke Europese recht wordt indirect bestreken door verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen

¹ – (Omissis)

in burgerlijke en handelszaken (PB L 12, blz. 1), en direct door verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (de betekening en de kennisgeving van stukken), en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad (PB L 324, blz. 79). De eerste verordening betreft de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen. Nu geïntimeerden niet bij verstek zijn veroordeeld, is verordening (EG) nr. 44/2001 hier evenwel niet aan de orde.

- 18 De tweede verordening [(EG) nr. 1393/2007] is meer specifiek en heeft rechtstreeks betrekking op de wijze van betekening en kennisgeving van gerechtelijke („judicial”) en buitengerechtelijke („extra-judicial”) „stukken” (omissis) in burgerlijke zaken binnen de Europese Unie. Punt 1 van de considerans van verordening luidt:

[OR 14]

„De Unie heeft zich ten doel gesteld een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht te handhaven en te ontwikkelen waarin het vrije verkeer van personen gewaarborgd is. De Gemeenschap moet met het oog op de totstandbrenging van een dergelijke ruimte onder meer de maatregelen op het gebied van de justitiële samenwerking in burgerlijke zaken nemen die nodig zijn voor de goede werking van de interne markt.”

- 19 Ter verzekering van de goede werking van de interne markt streeft verordening (EG) nr. 1393/2007 ernaar, de verzending tussen de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken (omissis) „te verbeteren en te versnellen” (punt 2 van de considerans). Om de doeltreffendheid van de verordening te waarborgen moet de mogelijkheid om de betekening te weigeren „tot buitengewone gevallen worden beperkt” (punt 10 van de considerans); degene voor wie het stuk is bestemd, dient door middel van een modelformulier geïnformeerd te worden van zijn recht om het stuk (omissis) te weigeren „indien het niet is gesteld in een taal die hij begrijpt” (punt 12 van de considerans).

Volgens punt 23 van de considerans heeft de verordening voorts „voorrang op de bepalingen inzake door haar bestreken gebieden van door de lidstaten gesloten bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen met dezelfde werkingssfeer”, maar het vervolgt „[d]eze verordening belet echter niet dat enkele lidstaten overeenkomsten of regelingen behouden of sluiten om de toezending van de stukken te versnellen of te vereenvoudigen, voor zover deze met de bepalingen van de verordening verenigbaar zijn”.

- 20 De toezending van processtukken en certificaten geschiedt volgens artikel 4, lid 2, van de verordening „langs elke passende weg”, mits de inhoud van het ontvangen stuk met die van het verzonden document overeenstemt en „alle informatie daarin goed leesbaar is.”

- 21 Artikel 7, dat de betekening of kennisgeving van stukken betreft, bepaalt:

„Artikel 7

Betekening of kennisgeving van stukken

1. De ontvangende instantie zorgt voor de betekening of kennisgeving van het stuk, hetzij overeenkomstig het recht van de aangezochte lidstaat, hetzij in de specifieke, door de verzendende instantie gewenste vorm, mits deze met het recht van die aangezochte lidstaat verenigbaar is.”
- 22 De verordening kent de ontvanger in artikel 8 het recht toe om de inontvangstneming van een stuk te weigeren. Artikel 8, lid 1, bepaalt met name:

„Artikel 8

Weigering van ontvangst van een stuk

1. De ontvangende instantie stelt degene voor wie het stuk is bestemd, door middel van het in bijlage II opgenomen modelformulier in kennis van het feit dat hij kan weigeren het stuk waarvan betekening of kennisgeving moet worden verricht, in ontvangst te nemen op het ogenblik van de betekening of kennisgeving ofwel door het stuk binnen een week naar de ontvangende instantie terug te zenden, indien het niet is gesteld in of niet vergezeld gaat van een vertaling in een van de volgende talen: [...]”.
- 23 Artikel 8, lid 3, bepaalt echter dat bij weigering van de ontvangst wegens het ontbreken van een vertaling, de betekening „kan worden geregulariseerd” door aan de geadresseerde betekening of kennisgeving te doen van het stuk vergezeld van een vertaling. In dat geval wordt als de datum van betekening, in overeenstemming met artikel 9, de datum beschouwd waarop het stuk vergezeld van de vereiste vertaling werd betekend. Wanneer „alle formaliteiten met betrekking tot de betekening” zijn verricht, wordt volgens artikel 10, lid 1, „door middel van het modelformulier in bijlage I een certificaat betreffende de voltooiing van deze handelingen” (omissis) opgesteld „en aan de verzendende instantie toegezonden”.

[OR 16]

- 24 Ten slotte wordt ook voorzien in het geval dat de verweerder niet verschijnt. Artikel 19 van de verordening bepaalt dat de rechter dan de beslissing aan dient te houden totdat is gebleken dat:

„a) hetzij van het stuk betekening of kennisgeving is gedaan met inachtneming van de in de wetgeving van de aangezochte lidstaat voorgeschreven vormen voor de betekening of kennisgeving van stukken die

in dat land zijn opgemaakt en voor zich op het grondgebied van dat land bevindende personen bestemd zijn, of

b) hetzij het stuk daadwerkelijk is afgegeven aan de verweerder in persoon of aan zijn woonplaats op een andere in deze verordening geregelde wijze,

en dat de betekening of kennisgeving respectievelijk de afgifte zo tijdig is geschied dat de verweerder gelegenheid heeft gehad verweer te voeren”.

- 25 Verordening (EG) nr. 1393/07 bevat geen opsomming van de stukken die in ieder geval betekend dienen te worden. Het is derhalve duidelijk, dat deze worden aangewezen in de beschikking van het gerecht dat bevel geeft tot betekening buiten zijn rechtsgebied, en in de nationale wetgeving van elke lidstaat.
- 26 Blijkens het voorgaande streeft verordening (EG) nr. 1393/2007 ernaar, in alle geschillen een evenwicht tot stand te brengen tussen de rechten van beide partijen en aldus het recht op een eerlijk proces te waarborgen (zie arrest Hof van 8 mei 2008, Ingeniebüro Michael Weiss und Partner, C-14/07, Jurispr. blz. I-3367, en de conclusie van advocaat-generaal Bot bij het arrest van 19 december 2012, Alder, C-325/11, Jurispr. blz. I-0000).
- 27 De geïntimeerden klagen over gebreken in de betekening. Zoals vermeld, heeft het Anotato Dikastirio bij tussenvonnis in de beroepsprocedure [OR 17] geoordeeld dat de klachten van geïntimeerden over deze onregelmatigheden van formalisme getuigen en dat aanvaarding ervan niet enkel in strijd zou zijn met de geest van verordening (EG) nr. 1393/2007, maar ook met de nationale regels van burgerlijke rechtsvordering. Naar de mening van het Anotato Dikastirio gaat het erom dat (omissis) de stukken waarmee het geding wordt ingeleid ter kennis van geïntimeerden zijn gekomen.

G. De gevolgen van de niet-betekening van het certificaat volgens verordening (EG) nr. 1393/2007

- 28 Met betrekking tot het achterwege blijven van de betekening van genoemd certificaat is het Anotato Dikastirio van oordeel dat een uitspraak hierover afhangt van de uitlegging van de Europese verordening; deze kan het echter niet geven, omdat de uitsluitende bevoegdheid tot uitlegging van het Europese recht bij het Hof van Justitie van de Europese Unie berust. Vaststaat dat de Engelse instanties betekening van het in artikel 8 en bijlage II van verordening (EG) nr. 1393/2007 bedoelde certificaat niet nodig achtten.
- 29 Onder deze omstandigheden is het Anotato Dikastirio van oordeel dat de centrale constatering van het gerecht in eerste aanleg dat betekening van dit certificaat had moeten plaatsvinden, weliswaar juist is, maar dat zijn oordeel over de gevolgen van het achterwege blijven daarvan in strijd is met het Europese recht, aangezien

de nationale rechter niet bevoegd is tot uitlegging van de Europese wetgeving, tenzij sprake is van een „*acte clair*”. Het Anotato Dikastirio acht dit hier niet het geval. De eerste vraag die zich voordoet is, [OR 17] of betekening van het genoemde modelformulier te allen tijde is vereist, of dat hierop uitzonderingen mogelijk zijn. De tweede vraag, die rijst wanneer betekening van het certificaat te allen tijde noodzakelijk wordt geacht, is of het achterwege blijven daarvan in het onderhavige geval grond oplevert voor ongeldigverklaring van de betekening. Zo neen, in hoeverre kan dan regularisering plaatsvinden, in de geest van verordening (EG) nr. 1393/2007, door betekening aan de onder voorbehoud verschenen raadsman, die dan onder dezelfde voorwaarden als zijn cliënten gehouden is deze in ontvangst te nemen, of dient een nieuwe betekening plaats te vinden volgens de procedure van verordening (EG) nr. 1393/2007?

- 30 Gegeven het feit dat in de onderhavige zaak nog geen uitspraak ten laste van geïntimeerden is gegeven, aangezien deze zich tijdig voor de rechter op de ongeldigheid van de betekening hebben beroepen, is het Anotato Dikastirio van oordeel dat het onderhavige verzuim, in de geest van verordening (EG) nr. 1393/2007, niet tot ongeldigverklaring van de hele betekening behoort te leiden. Zelfs indien het verzuim wordt gelijkgesteld met een weigering van de betekening in de zin van artikel 8 van verordening (EG) nr. 1393/2007, kan dit op de in het arrest van het Hof van 8 november 2005, Leffler (C-443/03, Jurispr. blz. I-9611), aangegeven wijze worden hersteld. Dit college is echter van mening dat het niet zelf, maar het Hof van Justitie hierover een definitieve beslissing hoort te geven.

H. Afsluiting

- 31 Na bestudering van alle overgelegde gegevens is het Anotato Dikastirio tot de slotsom gekomen dat zich een vraag naar de uitlegging van het Unierecht voordoet. In de onderhavige zaak treedt dit gerecht op als rechter in tweede en laatste aanleg en is het derhalve, [OR 19] nu een vraag over de uitlegging van het Unierecht wordt opgeworpen die niet onder de uitzondering van de leer van de „*acte clair*” kan worden gebracht, gehouden deze vragen te verwijzen. Naar het oordeel van het Anotato Dikastirio is aan alle voorwaarden voldaan, en is de verwijzing noodzakelijk om de eenvormige uitlegging en toepassing van het Unierecht te verzekeren.
- 32 De vragen lijken tot op heden nog niet te zijn beantwoord door het Hof van Justitie van de Europese Unie, zodat een beslissing ter zake noodzakelijk wordt geacht om uitspraak te kunnen doen in het onderhavige beroep.
- 33 (Omissis).
- 34 De drie prejudiciële vragen kunnen helaas niet worden verwezen naar de prejudiciële spoedprocedure, omdat zij geen betrekking hebben op titel V van het derde deel van het VWEU, betreffende de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht.

Niettemin moet erop worden geattendeerd dat spoed geboden is bij de beantwoording van deze prejudiciële verwijzing, aangezien hiervan niet slechts het vervolg van de onderhavige zeven beroepszaken afhangt, maar tevens dat van ongeveer 600 andere zaken die appellante bij het gerecht van het district Pafos heeft aangebracht. Er lijken derhalve goede gronden aanwezig het Hof van Justitie te verzoeken, de procedure zoveel mogelijk te bespoedigen.

[OR 20]

(Omissis)